

רע"פ 6449/15 - הARAM חלוואני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6449/15

כבוד השופט א' שהם

לפני:

הARAM חלוואני

ה המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז בירושלים, מיום 1.9.2015, בע"פ 31485-04-15, שניתן על ידי כב' השופטים י' נעם – סג"נ, ר' פרידמן-פלדמן, מ' בר-עם

עו"ד חיים הודייה בשם המבקש:

החלטה

1. לפניה בבקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז בירושלים (כב' השופטים י' נעם – סג"נ; ר' פרידמן-פלדמן; מ' בר-עם), בע"פ 31485-04-15, מיום 1.9.2015, בגין נדחה ערעורו של המבקש על פסק דין של בית משפט השלום בבית שמש (כב' השופט י' מינטקביץ), בת"פ 13-08-2014, מיום 14.7.2014.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

2. לפי עובדות כתוב האישום, אשר הוגש בתאריך 2.5.2012, ביום 08:30 לערך, במפעל "אלק"ם" באזרע התעשייה המערבית הר טוב, פצע המבוקש את המתלוון, דוד גנון (להלן: המתלוון) באמצעות פטיש. צוין בכתב האישום, כי על רקע ויכוח בין המבוקש למתלוון, היכה המתלוון את המבוקש בפניו וגרם לו חבלה. בתגובה לכך, נטל המבוקש פטיש והיכה את המתלוון בראשו. כתוצאה מכך, נגרם למתלוון חתק באוזנו השמאלית. המתלוון פונה לבית החולים, שם נתפר החתק באוזנו. בשל כך, הואשם המבוקש בפציעה בנסיבות חמימות, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין).

3. המבוקש כפר במיוחס לו בכתב האישום, וטען כי המתלוון היה זה שתפס את הפטיש, והמבוקש הוא זה שתלש את הפטיש מידיו המתלוון, ובלשונו: "לקחתתי לו את הפטיש לא הבנתי אם הוא קיבל את המכחה מהפטיש או מהרצפה". בתאריך 14.7.2014, הורשע המבוקש, בית משפט השלום בית שמש, בעבירה שיוcosa לה בכתב האישום. בית משפט השלום מצא כי עדויותיהם של המבוקש ושל המתלוון לא מהימנות. אולם, התבוסס בית משפט השלום על עדותו של עד אשר נכח באירוע, תוך שקבע כי האירוע התרחש כפי שתואר על ידי אותו עד, בדומה לאופן בו הוא מתואר בכתב האישום.

4. בתאריך 5.3.2015, הוגש תסקירות שירות מבחן בעניינו של המבוקש, אשר המליך לבטל את הרשותו, כיוון שלזו "עלולות להיות השלכות קשות ופגעות בהמשך התפתחות הקרירה המקצועית שלו". בתאריך 9.3.2015, ניתן גזר הדין בעניינו של המבוקש. בקביעת המתחם, ציין בית משפט השלום כי מדובר בתיק חריג, וזאת, בין היתר, כיוון שהמבוקש הוא שהותקף לראשונה על ידי המתלוון; אין ראייה ברורה באשר לאופן בו פגע המבוקש במתלוון; הכרעת הדין, כפי שפורטה לעיל, התבוססה על עדותו של עד אובייקטיבי, שידע לתאר את האירוע באופן כליל אך לא במדויק. אשר להמלצת שירות המבחן בדבר הימנעות מהרשעה, סבר בית משפט השלום כי אין מקום לקבלה, כיוון שהtester אין מלמד על כל נזק קונקרטי שייגרם למבוקש, במידה שיורשע בדיין. עם זאת, לאור הנסיבות שתוארו לעיל, סבר בית משפט השלום כי על עונשו של המבוקש להימצא ברף הנמור של מתחם הענישה, ועל כן גזר עליו שלושה חודשי מאסר בפועל, שירצעו על דרך של עבודות שירות; ושלושה חודשי מאסר על תנאי, לבב יбур עבירות אלימות תוך 3 שנים ממתן גזר הדין.

5. על פסק דיןו של בית משפט השלום, הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים. בערעורו טען המבוקש, כי: "מניתוך חומר הראות [...] היה על בית המשפט [השלום בבית שמש - א.ש.] לקבוע כי קיים ספק רב, ולמצער ספק סביר, ביחס לשאלת, האם היכה המערער [הmboksh] את המתלוון בפטיש כנטען בכתב האישום". לדידו של המבוקש, טעה בית משפט השלום כאשר הוא התבוסס על עדותו של עד אשר נכח באירוע. זאת, בין היתר, כיוון שהעד תאר את הcation הפטיש רק לאחר שנשאל על כך שאלה מדעית ומכוונת מأت חוקר המשפט; עדותם נמסרה מחדש לאחר האירוע; היכרתו עם המתלוון מעמידה יותר מאשר היכרתו עם המבוקש, וכיום חש ליזהום העדות. עוד ציין המבוקש, כפי שהוזכר לעיל, כי בית משפט השלום מצא את עדות המתלוון והmboksh - שתיהן - כבלתי אמינות. על כן, סבר המבוקש כי יש לו זכות מכל אשמה, ולהילופין, לבטל את הרשותו. בהתייחס לעניין ביטול הרשותה, טען המבוקש כי טעה בית משפט השלום, משקבע שלא הוכח נזק ממשי אשר עלול להיגרם לו. זאת, לשיטתו, עקב היותו בחון רישיוני מטעם משרד התחבורה, אשר תנאי לקבלת רישיון זה, או לחידשו, הינו היעדר עבר פלילי, בהתאם לשיקול דעת הרשות.

6. ביום 28.6.2015, התקיים דיון בערעורו של המבוקש, וביום 1.9.2015, ניתן פסק הדין במסגרת דחזה בית המשפט המחוזי את הערעור. בית המשפט המחוזי לא סבר כי קיימת עילה להטעבות במצביו העובדיים של בית משפט השלום ובהחלטותיו. לגופו של עניין, קבע בית המשפט המחוזי כי בחלוקתם בהם הודה המבוקש, יש משום תמייה

בגרסת עד התביעה, עליה הסתמכר בית משפט השלום (למשל, תפיסת הפטיש ופגיעה במתלון). אשר לגור הדין, קבע בית המשפט המוחז כי הענישה אינה סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה, וזאת, בין השאר, בהתחשב בכך שמדובר בעבירה חמורה; ובכך שה המבקש בחר להמשיך את האירוע ולא לחזור לעבודתו במוסך, לאחר שהתגלו הוויכוח בין הצדדים. אשר לנושא ההימנעות מהרשעה, אישר בית המשפט המוחז את קביעתו של בית משפט השלום, לפיה לא הוכח נזק ממשי- konkreti העולם להיגרם לבקשתו, שיש בו כדי להצדיק הימנעות מהרשעה.

הבקשה לרשות ערעור

7. בבקשתה לרשות ערעור, אשר הוגשה בתאריך 24.9.2015, טען המבקש כי עניינו נופל לגדרי המקרים בהם מכירה הפסיכה בקיומם של שיקולי צדק פרטניים, מכוחם יש ליתן רשות ערעור. זאת כיוון, שלשיטו, שננו הערכאות הקודומות באופן בו פירשו את הספק שעמד לזכותו, באשר לעדותו של המתלון אודות האירוע, מושא כתוב האישום. המבקש סבור, כי במצב דברים כגון דא, כאשר עדותו של המתלון נמצאה כבלתי מהינה, והעדות עליה ניתנת להסתמך הינה עדות של צד שלישי, שאינה מתארת במדוק את קרונות האירוע, עולה ספק סביר הדורש ליזיכוי מכל אשמה. בנקודה זו הפנה המבקש לפירוט הדברים בהודעת הערעור שהוגשה לבית המשפט המוחז בירושלים, שם פורטה נקודה זו בהרחבה. אשר לנושא ההימנעות מהרשעה, חזר המבקש על טענותיו, אותן העלה בפני בית המשפט המוחז, בדגש על כך שהוכח נזק ממשי, שייגרם לו, במידה שההרשות תיוותר על כנה, עקב התנאי לחידוש רישיונו של המבקש, כפי שתואר לעיל. לבסוף, הזכיר המבקש כי האירוע החל בתקיפה של המתלון את המבקש, דבר אשר מטה את הCPF לכיוון זיכוי, ولو מחמת הספק. על כן, טען המבקש כי יש לקבל את הבקשה, וליתן לו רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המוחז.

דין והכרעה

8. דין הבקשה להידחות.

9. הלכה ידועה היא, כי חריגים ביותר המקרים בהם תתקבל בקשה לרשות ערעור. הבקשה שלפני, איןנה מעוררת שאלת משפטית רוחבת היקף אשר חורגת מעניינים של הצדדים לבקשתו; ואין מהלך חש לאי צדק קיצוני או עייפות דין חמור אשר נגרם לבקשתו (וראו: רע"פ 4881/15 הלפרן נ' כרמי (24.9.2015), רע"פ 6032/15 אל וחידי נ' מדינת ישראל (21.9.2015), רעפ 6263/15 קורם נ' מדינת ישראל (20.9.2015)).

10. זאת ועוד, ערכאת הערעור, קל וחומר כאשר מדובר בערעור ב"גלגול שלישי", אינה נהגת להתעורר במקריםים עובדיים שנקבעו על-ידי הרכאה הדינונית (וראו: רע"פ 5184/15 קניימר נ' מדינת ישראל (27.7.2015); רע"פ 3319/15 שקוראת נ' י"ר הוועדה המקומית לתכנון ולבניה, ירושלים (20.7.2015); רע"פ 4844/15 גלבוע נ' מדינת ישראל (16.7.2015)).

11. לעומת זאת, נדרש בראויות מוקובלת על"י קביעתו של בית המשפט המוחז, לפיה גרסתו של המבקש עצמו

עמוד 3

עליה בקנה אחד, ברובה הגדל, עם גרסת עד התביעה, עליה התבפס בית משפט השלום. אשר לנושא ההימנעות מהרשעה, שותף אני לעמדתו של בית המשפט המחויזי, כי לא הוכח נזק ממשי וكونקרטי אשר יגרם למבקש, ככל שההשעתו תיוותר על כנה, וזאת, בשימ לב לשיקול הדעת הנתן לרשות באשר להחלטה לחידוש הרישויון.

.12. לאור האמור לעיל, אני דוחה את הבקשה לרשות העreauו.

.13. לפיכך, החלטתי מיום 24.9.2015, בגין עיכוב ביצוע עונש המאסר, לRICTO על דרך של עבודות שירות, מתבטלת בזאת. המבקש יתיצב לביצוע עבודות השירות, במשרדיו הממונה על עבודות השירות, בתאריך 1.11.2015 עד לשעה 10:00, לצורך קליטה והצבה.

ניתנה היום, כ"ט בתשרי התשע"ו (12.10.2015).

שפט